Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Події в Персиї.

В Deutschnationale Koresp. висказує п. Кіярі свої погляди про коаліцийне питане. Обструкция Словінців і ческих хліборобників дала лише доказ, о чім кождий знав вже перед тим, що кожде сторонництво може обезвладнити парлямент. Але коли би обструкция хотіла зі свого „успіху", який лежить в замкненю парляменту, витягнути послідовність, щоби в найблизшім часі настала зміна в системі правліня, то сему внесеню на замкнене сесиї не можна признати ніякої основи. Засади, якими руководило ся правительство бар. Бінерта, іменно щоби беречи авторитету держави, охоронити адміністрацию перед недостачею карности, віддавати до розвязки парляментови важні питаня, без огляду на якісь побічні інтереси, були немов реакциєю против невідрадних відносин, які виступили за минувшої коліциї. Парляментарний заколот повстав не з національних або політичних противностий, але самолюбність деяких сторонництв і одиниць розбила політичне положене. Тим однак не доказано, що така система не може кермувати Австриєю і що треба єї змінити та знов повернути до коаліциї, яка не давала би ніякої поруки постійного розвитку. Теперішна система правительства повинна тревати так довго, аж сторонництва дійдуть до порозуміня в спірних языкових питанях а тоді була би можлива успішна праця мужів довіря ріжних сторонництв в однім кабінеті. Тому положене в осени мабуть не змінить ся а правительство і сторонництва будуть мусїли старати ся, щоби прийшло до спільного ділання всіх сторонництв праці і вибрати з них парляментарне правительство, яке би виконало проґраму ними уложену. Німецкі сторонництва доложать старань до полагоженя национальних питань, так, що можна буде дальше працювати на певних підвалинах.

Ческий народно-католицкий посол Шілінґер помістив в берненьскім дневнику „Hlas" статю, в якій осуджує поступоване обструкцийних сторонництв. Коли би они остали були при своїм домаганю, що проґрама парляментарних праць вичерпана, отже належить замкнути сесию, а не вдавали ся в дальші переговори, то можна би говорити про послідовність. Найбільше огірчене викликало серед прочих Чехів то, що обструкціонисти втягнули до своїх політичних торгів так культурне питане як основане ческого університету в Берні за ціну понеханя обструкциї і так вели переговори, що „успіхом" могло бути лише замкнене парляменту; такий успіх осягне кожде сторонництво, яке числить 20 членів. Ческим хліборобникам, які хотіли верховодити всіми ческими сторонництвами, вихопили ся вкінци з рук провід і обструкцийна тактика і перейшли на основі письменної угоди в руки др. Шустершица, так, що в послідних услівях залишеня обструкциї були лише словіньскі домаганя, а ніякі ческі. Обструкция не принесла нічого доброго ані ческому народови, ані Славяньскому Союзови, а бар. Бінерт і его система полишили ся. Впрочім обструкционисти вдоволені, що видістали ся з скрутного положеня. Замкнене парляменту полагодило всі наглі внесеня одним замахом. В осени треба буде всьо на ново відбудовувати, а також і Славяньский Союз, якому приверне житє і однодушне поступоване, виключене обструкцийної тактики а заведене строго парляментарної. Обструкция не вихіснувала зовсїм значіня Славяньского Союза. Бар. Бінерт поміг собі і обструкциї в невідраднім положеню замкненем парляменту, не розвязавши кризи власної системи. На всякий случай як правительство бар. Бінерта, так і обструкция стали неможливими. Коли відносини мають в осени змінити ся і поліпшити, тоді мусить прийти нове правительство.

Два засуди.

З італіяньского — Ґрациї Деледди.

Найбіднійшим із жителів нужденного сардиньского села був Квіріко Ороверу, званий Барнаба, бо колись на представленю з біблійної історії грав ролю біблійного Варнави. Ціо [1]) Кірку Барнаба був ще біднійший як жебрак; мав лиш одну сорочку, одні штани і одну шапку, яку зробив був собі сам із заячої шкірки; не мав ні кабата ні плаща ані камашів, ба не мав навіть черевиків, що для чоловіка в тім краю значить вже найбільшу нужду.

А все-таки був він здоровий і сильний, мужчина хороший, високого росту зі сьвіжим лицем і усьміхненими очима. Такий вже був виріс. День в день носив він дерево з ліса і продавав; иншої роботи не знав. Впрочім був то чоловік так нешкідливий як ящірка, а невинний як дитина. Ціле его майно складало ся з одежі, срібного медалика, котрий від маленької дитини носив на шиї, сокири і міцного шнура, який сам собі був скрутив з кіньскої шерсти, та із складаного ножика.

А все-таки був він по найбільшій части веселий і вдоволений як сам сіньор Сатурніно Солітта, найбільший богач в селі в своїм новім, великім паляццо [2]). Ціо Кірку перебував майже цілий день в лісі, котрий був такий красний і тихий, о кождій годині та о кождій порі року: коли був вкрив ся блїдо жовтим цьвітом, коли літом ясне синє небо усьміхало ся крізь галузє, коли від темного листя і срібпистого осінного воздуха віяло мирним спокоєм або коли грубе галузє сьвітило ся вкрите інеєм. Рубач рубав завзято. Цюк, цюк, цюк відзивало ся дерево в глухім лісі від удару сокирою. А пук, пук, пук відповідав десь далеко довбач, стукаючи дзюбом в дерево коло жерельця. Впрочім нічого більше не було чути. Ціо Кірку молив ся або роздумував, в котрих домах ему найліпше за дерево платять, або й прийшло ему на гадку, що мусить собі конче купити пару нових черевиків.

Оттак минуло ему звиш сорок літ, коли одного дня з'явило ся якихсь двох людий в синих сурдутах з жовтими ґузиками і придержали его в лісі.

— А ви що тут робите? — спитали его.

— А хибаж не видите? — сказав він, піднявши голову з під тяжкої вязанки дерева на плечох.

— А то ваш ліс?

Ціо Кірку усьміхнув ся і виставив босу ногу. — У мене нема навіть черевиків!

— А хтож вам позволив рубати тут дерево?

— Ніхто. Беру собі, бо инакше я би з голоду згинув.

— То ви робите шкоду в лісі.

— А щож то значить?

— То значить, що ви мусите заплатити або відсидіти кару в арешті.

Ціо Кіркови відійшла охота сьміяти ся; лице его посумніло.

— Преці я рубаю тут вже трийцять літ дерево, а ще мені ніхто не казав, щоби я того не робив і гинув з голоду.

Обом побережникам жаль его зробило ся: Та бо то видите, друже, таке тепер вийшло право, а ми мусимо его шанувати. Сей раз можете собі іти, але стережіть ся, щоби ми вас тут другий раз не застали!

Але они ще нераз его застали, відобрали ему дерево і сказали, що він провинив ся против закона.

Мимо того ціо Кірку робив своє дальше — лиш з як найбільшою осторожностию: він заходив в найгустійший ліс, де вже навіть не чув голосу птиці. Цюк, цюк его сокири чути вже було лиш якесь несьміливе і з перервами, мов би то дрожачий пень зі страхом надслухував.

Між тим ціо Кірку приставили до суду а судия засудив его на тяжку кару, бо всі сьвідки — властителі ліса — зізнали, що він найзавзятійше і найбільшу робить шкоду в лісі.

Він мав відсидіти свою кару у вязници. То видавало ся ему мов би який злий сон і він чув ся таким нужденним, як ще ніколи в житю: до кількох днів постарів ся о кілька

[1]) Ціо (zio = дядько) — так кличуть селяни на Сардинії кождого хоч би й чужого чоловіка, подібно як і у нас кажуть „вуйку", „дядьку" або й „свату".

[2]) Паляццо (palazzo) = палата.

В ночи з пятниці на суботу вислали Сіпахдар і Сардар Ассад отсю депешу до дипльоматичних заступників Анґлії і Росиї:

„Після рішеня народної ради, котра нині зібрала ся, має депутация ради удати ся до бувшого шаха Магомеда Алія, щоби сповістити его про зміну правліня. А що шах пробуває тепер як збігледь в росийскім консуляті під анґлійско-росийскою опікою, то просимо вас назначити на завтра реченець, в котрім шах міг би приняти депутацию“.

В суботу дав шах за посередництвом представителів Анґлії і Росиї отсю відповідь:

„Повідомляю, що через те, що шукав захисту в росийскім консуляті, ipso facto абдикував я. Тому не гадаю приймати згаданої депутациї.

Говорять, що шах від'їде набавом до Росиї.

З уваги на те, що годі склакати давних членів парляменту, будуть нові вибори до парляменту на основі нової виборчої ординациї.

Пороблено заходи, щоби войска одержали грошеві відшкодованя, аби в той спосіб здержати їх від грабежи.

Новинки.

Львів, дня 20-го липня 1909

— **Розширенє круга діланя** зелізничих дирекций має наступити в недалекім часі. Дирекциї будуть могли творити нові перестанки, замінювати перестанки на стациї, авансувати урядників аж до VII кл. ранґи в виїмком управляючих становищ, признавати запомоги і заключати угоди в справах процесів о відшкодованє до висоти 1.200 К.

— **З почти.** З днем 1 серпня буде заведена почтова складниця в Залісю, місцевости, що лежить в окрузі доручень почтового уряду в Озерянах коло Чорткова, а тепер буде прилучена до округа доручень почтового уряду в Шманьківцях. Так само дня 1 серпня 1909 буде заведена почтова складниця в Бердихові, яворівского повіта, що лежить в окрузі доручень почтового уряду в Прилбичах.

— **Евхаристичний конґрес** відбуде ся с. р. в Кольонії між 2 а 8 серпня. Участь заповіло около 60 епископів з цілого сьвіта.

— **Зелізнича катастрофа.** Межи стациями Фрайшуг і Фрезіґ коло Відня вискочив із шин зелізничий поїзд. Машина і кілька возів потрощило ся, а два подорожні і топник тяжко ранені. Причиною катастрофи була зелізна штаба, яку хтось зі збитків положив в поперек шин.

— **Розбишацтво.** Недавно тому вдерли ся в громаді Мікло Газар (коло Великого Вараждина на Угорщині) 3 розбишаки до дому купця Моріца Наймана, накрали, що могли і его самого тяжко поранили. Опісля удали ся они до громадского уряду і один з них застрілив через вікно заступника начальника. Сейчас заряджено слідство, яке виказало, що ті злочини споснив місцевий начальник громади, Аврель Попеску, его візник Тріпен і нар. учитель з Фекетеґічерес, Іван Добош. Виновників арештовано і передано слідчої вязниці. Арештовано і вдовицю Фріґман, яка мешкає в домі Наймана, а яку підозрівають о співучасть в злочині.

— **З Коломиї.** Виділ філії Руского товариства педаґоґічного в Коломиї продовжує реченець приняти учеників на приготовляючий курс для вступних іспитів до ґімназиї в часі ферий до дня 25 с. м. За удержанє і науку платить ся 30 корон. Зголошеня приймає п. Іван Михалевский, Коломия, ул. Коперника 15.

— **Дезінфекция листів.** Росийскі ґазети доносять, що на німецкій границі відбуває ся тепер дезінфекция всіх листів, які надходять з Росиї, яби тим способом устеречи Німеччину перед епідемією холери. Наслідком того доручуванє листів адресатам спізнює ся о оден день.

— **Крадіж в податковім уряді.** В податковім уряді в Ходорові украв перед тижнем Евз. Теодорович 2000 К, прибувши в гостину до бюра податкового поборця. Злодій утік в незвістнім напрямі і кілька днів укривав ся перед оком поліциї. Аж минувшої середи арештовано его в Закопанім, причім найдено при нім 1450 К. Відставлено его до вязниці в Н. Санчи.

— **Дрібні вісти.** Оногди вибив град засіви на полях в північній части Угнівщини. — В Підлубцях згоріла одна хата ново вибудована, ще навіть не укінчена. Причиною був, як кажуть, підпал. Вартість хати 600 К, а була асекурована на 1400 К. — В Новосілках великих згоріла коршма до половини. Горівку, пиво і прочі напитки вератовано. — П. Міністер просьвіти надав I кл. прив. ґімназиї Tow. Szkoły ludowej в Бялій на рік 1908/9 право публичности. — Віденьска поліция впала вже на слід виновника крадежи 119.000 корон в почтовім уряді при площи Мінорітен. Мешкав він в однім з віденьских готелів під назвою Гендерзона, купця із Сіднї. По доконаню крадежи виїхав в сторону Триесту. — Др. Володимир Старосольский вписаний на листу адвокатів з осідком у Львові.

— **Репертуар** руского театру в Чорткові. (Саля „Сокола“. Початок о 7½ вечером).

В середу, дня 21 с. м. „Галька“, опера в 4 діях С. Монюшка.

В четвер, дня 22 с. м. „Надія“, драма в 4 діях Г. Гаєрманса.

— **Наслідки дефравдаций.** З Дунаю під Віднем добуто минувшої пятниці тіло директора щадничого і кредитового товариства „Меркур“ Фр. Громадки, котрий недавно утік був, допустившись дефравдациї. — Адміністратор акцийного товариства публичних магазинів у Відни, Кароль Лярх, втік здефравдувавши 152.000 К. Директор сего товариства, Вольфабер, так тим загриз ся, що відобрав собі жите.

— **З руского дівочого Інститута в Перемишли.** Пригадує ся тим родичам і опікунам, що хочуть помістити свої доньки в рускім інститутї для дівчат в Перемишли, щоби письменні зголошеня надсилали під адресою управи інститута найдальше до 15 серпня с. р., бо по скомплетованю ліцея число пенсіонарок вже устален так, що ніяк не буде можна узглядити пізнійших зголошень. Також повідомляє ся, що попри ліцей будуть отворені в інститутї з початком шкільного року доповняючі курси: 1) курс до клясичної ґімназиї, який після пляну науки розложеного на два роки, приспособить укінчені ліцеантки до іспиту зрілости в ц. к. ґімназиї; 2) однорічний курс торговельно бухгальтерийний. Оплата за удержанє на тих курсах та сама що для ліцеанток, за науку же платить ся окремо, а висота сеї оплати буде зависима від числа зголошених кандидаток.

— **З Бурштина.** Дня 3 серпня с. р. відбудуть ся в великій сали читальні „Просьвіти“ в Бурштинї, на дохід приватної рускої ґімназиї в Рогатинї, концерт і вечерниці з танцями. Вступ за запрошенями від особи 2 кор.,

---

літ, виглядав замащений і обдертий а очи ему чогось посоловіли. Ах ні: у вязници не хотів він сидіти, бодай доти ні, доки ще літо! Та й в зимі ні — бо якраз в зимі продає ся дерево найліпше. Він порозумів ся з одним знакомим, щоби той за него продавав дерево а сам таки зовсім переніс ся до ліса; там він преці був як у себе дома і ему було байдуже вертати до села. Отже рубав дерево а тамтой другий носив на продаж; правда, що він обманював ціа Кірка о половину, але той мусів мовчати і пристати на то.

Ціо Кірку чув ся дуже нещасливим. Він був змушений зайти далеко і рубати дерево в ночи, коли місяць присьвітив на самотний ліс і коли на цюк, цюк его сокири серед нічної тишини відповів хиба пугач.

Та минула осінь і зима та настала весна. Ціо Кірку знайшов ся в крайній нужді, волосє на голові і борода виглядали як у якого дикуна а на тілі не мав майже нічого; часто мусів голодувати. Але таки не хотів піддати ся: Ні, ні не піддав ся серед тяжкої зими, то не піддасть ся й тепер тим менше, коли сонце пригріло на полянку та запахли фіялочки і инші цьвіти. Хиба може як настане зима, тоді... але до того часу ще далеко.

Тимчасом здавало ся, що ему щастє усьміхає ся. Коли одного дня переходив через якусь полянку, знайшов під якимсь корчем великий червоний полярес, мошонку і кілька від роси мокрих паперів. Він придивив ся тим річам: гроший в них не було, але папери могли мати якусь вартість а властитель їх дав би ему певно якусь нагороду, як би він їх ему приніс. Отже він забрав тоті річи, а коли вийшов ся знову зі своїм товаришем, показав ему, що знайшов.

Приятель умів читати і ледви що кинув оком на папери, як крикнув: Бій ся Бога, таж те річи сіньора Сатурніна Соліта! Ціо Кіркови аж мороз пішов по тілі, бо сіньора Сатурніна хтось недавно убив, коли він вертав з Каліярі[3]) домів, де продав велике стадо свиний і всадив на корабель. То без сумніву убийник кинув полярес і папери, забравши гроші

— То векслї — сказав приятель — а отсей папір, диви ся, то так як би й гроші. Его називають чеком, а коли з ним підем до якого краму, то тоді его зараз розміняють!

— Я не хочу. Ще би погадали, що то я его убив.

— Ти дурний! Хто би по місяци чи двох о тім думав? Підем з ними до Нуоро[4]), скажеш там, що ти наймит, купиш щось а решту кажеш собі видати і підеш собі спокійно знову.

— Коли бо то... зовсім так, як би то була крадіж!

— Який ще з тебе дурачиско! Коли властитель не жиє, то преці то не крадіж! Той злодій, хто ему кулею з заду в голову стрілив. Отже коли то не ти...

— Ах! вступи ся до чорта — сказав ціо Кірку і став так сердечно сьміяти ся, що то дивне підозрінє товариша зовсім розвіяло ся.

— Отже длячогож би ти не мав отсей чек розміняти? Як би потреба, то можеш преці сказати, що ти его знайшов. Ти бо виглядаєш як би якийсь звір, навіть уже не маєш цілого лаха на тілі!

— Та то правда! Коли бо бачиш... будуть тим більше недовіряти.

— То я тоді можу позичити своїх черевиків і плаща.

— А кабати і шапки також?

— Також... але тоді...

— Розумію ся! Та й тобі щось дістане ся. Що тобі купити?

— Що хочеш.

Ціо Кірку чув ся якийсь час вже менше нещасливим. Він вже думав о всїх тих красних річах, яких собі накупить: черевики і одіне, нову сокиру; та й харч також: хліба, сала, вина. По правді відчував в собі якусь непевність і страх его брав, але остаточно він таки дійстно тоті річи знайшов, а коли би его хтось справді чіпав ся, то потребував би лиш правду сказати. За кождий раз, коли его товариш прийшов по дерево, додавав він Кіркови відваги а остаточно сказав до него: коли боїш ся, то дай мені а я піду.

Але ціо Кірку недовіряв ему ізза его продажі дерева і волів таки сам піти до Нуоро.

Отже пішов простісенько і купив пару красних, міцних черевиків з великими блискучими цьвяхами, набитими в підошву, що ему дуже були сподобали ся. Серце ему таки зачало трохи сильнійше бити ся, коли виймав чек убитого із череса. Купець взяв его і став оглядати: его лице не показувало по собі нїякої несподіванки а всеж таки рішив він в сїй хвили судьбу бідного ціо Кірка.

(Дальше буде).

[3]) Cagliari — столиця острова Сардинії.

[4]) Місточко недалеко східного побережя Сардинії.

від родини (3 особи) 5 кор., для пп. академиків 1 кор. Стрій для пань домовий, для панів візитовий. Хто би до тепер не дістав запрошення, зволить удати ся до п. Любомира Даниловича в Бурштині.

— **Страшна буря з градом** перетягла оногди понад подільску ґубернію і перемінила чотири повіти в пустиню. Град величини курячого яйця вибив звиш 20.000 десятин збіжа. З озимини не лишило ся ані сліду. Сади знищені. Дерева в лїсах обдерті з листя. Худоба, що находила ся в поли, переважно вигибла; згинуло кілька тисяч овець і богато пташні. Є жертви також в людях. Убило кількох пастухів. По селах і місточках завалило ся богато будинків. Найбільше потерпіли повіти: лїтиньский та ушицкий, трохи менше могилївский і латишівский. Злива сполучена з градом знищила засіви і сади, не полишаючи навіть овочів на деревах. Мости, плоти і греблї позносила вода.

— **Чимраз менше женять ся людий** в Австриї, як виказує урядова статистика. Коли в 1906 р. припадало на 10.000 мешканців 79 подруж, статистика в 1907 р. нотує вже лиш 76. Загалом заключено в 1907 р. 209.514 подруж, то є о 7.803 (3·6 проц.) менше ніж попередного року. Характеристичне, що тоту знижку числа подруж виказує головно Галичина і Буковина. В альпейских краях число подруж удержує ся від двох літ в однаковій висоті. В краях судетских і полуднево австрийских відносини подібні. На Шлеску число заключених подруж зростає з року на рік. Зате число подруж з Галичині та Буковині спадає незвичайно швидко. В 1905 р. заключено в Галичині 63.702 подружих вінчань. Слїдуючого року вже лише 71.646. Зате в 1807 р. упала вже і та цифра до 56 001. Отже від 1905 р. до 1907 р. виносить знижка подруж 7.701, т. є. 12 процент загальної цифри з 1905 р. Також число леґітимациї неправесних дітий упало в тих двох роках о 1.231. І тут знов Галичина стоїть в першім ряді. В 1905 р. леґітимовано заключеним подружа 4.925 дітий, в 1906 лише 4.297, а в 1907 р. 3.450. Отже упадок цифри з 1905 р. о 30 проц. Яка сьому причина? Загально думають, що поступ культури і зріст добробуту робить рідшим і опізнює заключуване подруж.

— **Мантїї.** Перед кількома тиждями померла на передмістю Клюкічка в Чернівцях у одного господаря дитина. З тої нагоди взяв в похоронах участь якийсь Іван П. На тих похоронах познакомив ся він з цілою родиною, а подобала ся єму головно сестра господині, красна 17 лїтна дівчина. Наш герой довго не надумав ся, він виказав ся підробленою метрикою, і не питаючи, чи серце дівчини бє рівною любвою, попросив о єї руку. В своїх надіях він не завів ся, бо єму не відказано. Відбули ся гріміки заручини і небавом може було би відбуло ся ще гучнійше весіле. Та з часом впало єго поведене в очи і родина дівчини почала розвідувати ся лїпше о „молодого“. Показало ся вкінци, що „молодий“ вже жонатий чоловік і є батьком дитини. Сей час повідомлено о тім полїцию, але „молодий“ занюхав добре, на що то заносить ся і щез. Довгаи час не могла полїция єго вислїдити, аж оногди пізнав єго патролюючий поліциянт на Руский улици в Чернівцях. Він єго спинив і хотів арештувати, однак Іван П. не давав ся. На то прибіг ще оден поліциянт на поміч, і коли они оба хотіли Івана П. арештувати, він вирвав ся і пустив ся на втікача в сторону ставу Рекера; а коли добіг до ставу, кинув ся, як стояв в воду, думаючи плавбою уратувати ся перед погонею. Та тут вже він завів ся, бо оба посіцинити скочили за ним в став, здогонили єго і витягнули на берег. В поліцийній дирекциї признав ся Іван П., який вже перед тим був нераз караний, до богато иних злодійств і обманьств.

— **Вистава в Полтаві.** На час ювилейного обходу відкрито в Полтаві в новім домі ґуб. земства ювилейну артистичну виставу. Вистава мала, як доносить „Полт. Гол.“, надзвичайний успіх. Першого дня, як єї відкрито, перебуло на ній до 15 тисяч народу. На виставі зібрано все видатне і все красше з народної праці з ткацтва, кошикових, гончарских і богатох инших виробів. Особливу увагу звертали на себе повні ткацкі на двері, на вікна і меблї ґарнітури, повне українське убранє з шовковими плахтами, килими і ин. Також приставлено богато виробів з музею Миргородской художественно-промисловоі школи імени М. Гоголя. З нових виробів визначали ся бюсти і лїпні роботи Миргородской школи. З виліпленого великого півня всі дуже чудувались. Цікаві були вироби сільских пряничників, перевязані стрічечками. В однім кулюарі виставлено результати діяльности с. х. журналу „Хуторянинъ“ в виді дияґрам, картоґрам, снопів жита і пшениці сегорічних, всяких видань та ин. Сей виділ звернув на себе увагу царя Николая, як він відвідував у Полтаві земский дім. На виставу вхід був безплатний. Богато виробів розкуплено на розхват. Виставу закрито 12 липня.

— **Археольоґічні розкопки** коло Десятинної церкви в Кяїві дають все більше і більше цікавих знахідок. Дня 26-го м. м. в одній з всхідних траншей найдено гробницю з червоних плит, без віка. Ся гробниця має форму довгого ящика, скрізь однакової ширини, на днї найдено жіночий кістяк, але без всяких дорогих річий. Оногди знов, в тій самій ямі недалеко від першої гробниці, найдено другу таку саму по формі, але далеко більшу і з віком. Тут же знайдено кістяк, але теж без всяких дорогих річий. Є думка, що ті гробниці вже знаходив перше Вічков і забрав з них все цінне. Обі гробниці в земли на 1³/₄ арш. і лежать тут з одинайцятого віку.

— **Померли:** о. Семен Павлюк, парох в Пядиках, коломийского деканата, в Дрогобичи, дня 14. с. м., в 66-ім році житя; — Артур Палїй, студент прав, дня 16. с. м., в Самборі, в 24-ім році житя.

Телеґрами.

Відень 20 липня. „Die Zeit“ доносить, що вічого єму не відомо про близьку подорож німецкого насліддника престола до Ішлю, натомість возьме він участь в польованю, яке має вскорі відбути ся в маєтности архикнязя Франца Фердинанда.

Ішль 20 липня. В дипльоматичних кругах впевнюють, що з початком серпня новий німецкий канцлер Бетман Гольвеґ наміряє прибути сюди для зложеня візити цїсареви австрийскому. При тій нагоді має наступити з'їзд Бетмана Гольвеґа з бар. Еренталем і Тіттоніи.

Мадрид 20 липня. Після наспівшої сюди депеші в оногдашній битві під Мелілею було 15 убитих, а 22 ранених.

Константинополь. 20 липня. Після поголосок має бути заключений болгарско турецкий союз.

Варезе (в Італії) 20. липня. Помер тут вчера князь Дон Карльос, претендент до іспаньского престола. Буде похоронений в родинній гробници Бурбонів в Триесті.

Берлин 20. липня. Як доносить з Петербуга, Росия постановила не висилати войска до Тегерану. Росийский посол в Тегерані з порученя свого правительства домагає ся, аби бувшому шахови теперішне правительство визначило відповідну платню.

Льондон 20. липня. З Тегерану доносять, що коронация нового шаха має відбути ся завтра.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{\underline{30}}$**, $5^{\underline{50}}$, 7·25, **$8^{\underline{55}}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **$8^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{\underline{15}}$**, 5·40, $10^{\underline{30}}$.

З Черновець: **$12^{\underline{20}}$**, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, **$2^{\underline{05}}$**, 5·58, **$6^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.

З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.

З Яворова: 8·05, 5.

З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, $10^{\underline{12}}$.

З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), $9^{\underline{39}}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), $8^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ $^{1}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.

З Янова:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від $^{2}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ 10·$\underline{10}$.

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.

З Виник що дня 3·44.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Континентально-Трансатлянтийске Бюро подорожи

БАЗИЛЕА

Гайматтштрассе 11 Гайматтшрассе 11

Продаж білетів корабельних і зелізничих.

Як плекати і доглядати садовину

коли хоче ся мати з неї дохід.

Підручник для властителів садів, селян, міщан і учителів. З 21 рисунками в тексті

Написав Василь Породко.

Цїна 50 сотиків.

Можна купити в книгарнях: Тов. ім. Шевченка Ставропигійскій і у автора в Коломиї ул. Коперника ч. 24

Для Читалень!

Ще можна получити давнїйші річники часописи „ДОБРИХ РАД“ за пів цїни. „Добрі Ради“ містять тисячі практичних порад для кождого, много рисунків та веселих приказок. 1 річник на пробу висилає за 1 К.

Ів. Данилевич, Стрілецкий Кут (Буковина).

— **РУСКІ ДИКТАТИ** для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил владив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Цїна примірника 70 сотиків. „Диктати“ можна дістати майже у всїх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Тернополи і в Чернівцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати“ під опаскою (5 сотиків). Рада шкільна краєва рішила зачислити повисшу книжку до книжок, що надають ся до бібліотек шкільних яко підручник для учителїв народних шкіл.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзницї

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительской в Коломиї (Народ. Дім) і у всїх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дїтий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дїтий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Лїтною порою, опр. 150 К.
Дїточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефунї 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповідання.

Казки народні, ч. І. і ІІ. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. І. і ІІ. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. ІІ. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. і ІІ. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Жите і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокорудз: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. І. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. ІІ. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Генін: Крізь пустині Азиї, ч. ІІІ. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедів: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і его славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодїжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене видане по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене видане, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дїтий, (друге попр. видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинцї і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове видане, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Днїпрова-Чайка, Коза-Дереза (дїточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-українського письменства від XI.—XVIII. столїтя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужинї, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповідання, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете видане, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О Кониський: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвінаі, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвтів, ком. в 2. дїях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с
Анґлїйскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капцї, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Ґумфрі (з анґлїйского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глїбів: Байки, бр. 10 с.
Істория куска хлїба (з французского), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплїнґ: В Джунґлях, бр. 1 К, опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з французского, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка“.
„Дзвінок“, брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок“ „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527)